

- Lutfalsliga eru rættliga nógv og góð listafólk í Føroyum hóast listin er ein útjádari í samfelagnum. Hetta eiga vit at taka í álvara og geva listafólkunum lívlig kor. Ein verður ongantið miljóningur av at vera listafólk, men ein minstuløn er minsta krav. Ráttfarið er her. Samanbera vit við dansk viðurskifti, búgva 42.000 fólk í kommununi, eg búgvi í. Men eg veit ikki um nakað listafólk, sigur Sunleif Rasmussen, tónasmiður
Mynd: Jens Kr. Vang

- Føroyingar hava ov trongan sjónarring

- Vit eiga nakað serstakt at geva, men vit gloyma, at vit eru ein partur av heiminum. Men heimurin minkar alla tíðina við teirru nýggju tøkni, og tí verða vit noydd at taka ímóti og royna at finna okkara egnu bein at standa á í heiminum.

- Tað eru framvegis fólk, ið hugsa aftureftir, um tað farna, sum um tað er meiri og betri enn tað vit hava nú. Nútíðini eiga vit at geva góð kor, tí tað er hon sum myndar hetta samfelagið, sigur Sunleif Rasmussen, tónasmiður, ið hevur góð hugskot til teirra, ið orða ein føroyskan mentapolitikk

Turið Kjølbro

- At fáa Sonning-virðis-lønina var eitt stórt herðaklapp. Tað at nokur fólk, eg yvirhøvur ikki kenni, virðismetá mitt arbeiði so mikið, at tey vilja lata mær eina slíka virðis-løn.

Síðani Sunleif Rasmussen, ið er útbúgvinn tónasmiður, fekk hesa virðis-lønina fyri sjey árum síðani, er rættilig gongd komin at arbeiði hansara at skriva tónleik. Serliga seinastu fimm árin hevur hann havt úr at gera.

- Eg havi meiri enn úr at

gera, havi bíleggingar um verk til í øllum forom tvey ár fram í tíðina. Uppgávurnar eru allar spennandi, og tí havi eg ilt við at siga nei, sigur Sunleif Rasmussen.

Bíleggingar koma serliga úr Danmark, men eisini aðra staðni. Frá orkestrum, kórum, ensamblum, stókum tónleikarum, útvørpum og øðrum. Í sambandi við, at fimm sendistovur í Norðurlondum í felag taka í nýtslu nýggjan bygning í heyst, er Sunleif millum aðrar tónasmiðir valdur út

at gera eina nýggju fanfaru, ið skal blásast, tá ið floggin frá hesum londum heilsast undir vígsluni. Orkester Norden, ið er mannað við lesandi frá lærðum tónleikaskúlum úr øllum Norðurlondum, skulu spæla.

Tað føroyska sum ábendingar

Tónleikurin hjá Sunleifi er sermerktur, og sum hann sjálvur sigur, bæði krevjandi at skriva og at lurta eftir.

- Hann er í tí tyngra endanum og krevur, at tú

hevur stundir at lurta. Hann hevur so nógv fasettir í sær, og jú oftari tú lurta, jú meiri finnur tú í honum.

Iðlásturin til tónleikin er sprottin úr tí føroyska.

- Eg brúki tilvitað kingo- og kvæðaløg, sum eg seti í ein tónleikasøguligan samanhang. Tað er kortini ikki soleiðis, at tú hoyrir hetta føroyska, tað er bert har sum ábendingar. Eg brúki teoriir og teknikk, sum er brúkt gjøgnum alla tónleikasøguna. Vit tosa kanska um eini 400 ár, ið bygt er

omaná alla tíðina. Tí fær tónleikasagan eitt annað ljós enn fólk uttan í heimi eru von við.

Síðani á vári 1996 hevur Sunleif Rasmussen havt skeið fyri føroyskum tónasmiðum eina ella tvær ferðir um árið.

- Eg oysi av mínum royndum sum tónasmiður, og gevi frálæru í, hvussu ein fer í gongd við at skriva tónleik, og hvønn teknikk ein brúkar. At skriva tónleik er eitt handverk sum so nógv annað. Sjálvur havi eg stóra gleði av at undirvísa, og eg

royni á hvørjum ári at byggja frálærana út.

Ov fáar og smáar avbjóðingar

Tað eru elluvu ár síðani Sunleif Rasmussen fór til Danmarkar at útbúgva seg sum tónasmið á komponistlinjuni á Konservatoriumnum, men tað hevur alla tíðina verið ætlanin at koma heimaftur.

- Heimlongsulin hevur ongantið verið so sterkur sum nú. Eg kundi eins væl búð og skrivað tónleik í Føroyum, men so hevði eg verið noyddur at góðtikið